

31.3.2017

JELENTÉS

a halászflokkák igazgatásáról a legkülső régiókban
(2016/2016(INI))

Halászati Bizottság

Előadó: Ulrike Rodust

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS.....	13
VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL.....	18
VÉLEMÉNY A REGIONÁLIS FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	22
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL.....	27
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN	28

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a halászflokkák igazgatásáról a legkülső régiókban (2016/2016(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 349. cikkére, amely elismeri a legkülső régiók különleges jogállását, és amely a Szerződések és a közös politikák teljes körű végrehajtását lehetővé tevő „egyedi intézkedések” elfogadását írja elő,
- tekintettel az Európai Bíróság C-132/14–C-136/14. sz. egyesített ügyekben hozott ítéletére az EUMSZ 349. cikkének értelmezéséről, amely hangsúlyozza, hogy a 349. cikk nem csupán a szerződésektől, hanem a másodlagos jogtól való eltéréseket is lehetővé teszi,
- tekintettel az EUMSZ 174. cikkére és az azt követő cikkeire, amelyek meghatározzák a gazdasági, társadalmi és területi kohézió célkitűzését és az eléréséhez szükséges strukturális pénzügyi eszközöket,
- tekintettel az EUMSZ 43. cikkére,
- tekintettel a közös halászati politikáról szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre,
- tekintettel az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról szóló 2014. május 15-i 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre, különösen annak 8., 11., 13., 41. és leginkább 70–73. cikkére,
- tekintettel a Bizottság 2014. december 16-i 1388/2014/EU rendeletére az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 107. és 108. cikke alkalmazásában a halászati és akvakultúra-termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó vállalkozások számára nyújtott támogatások bizonyos fajtáinak a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról,
- tekintettel a Bizottság 2014. július 28-i 1046/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendeletére az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról szóló 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a legkülső régiókból származó egyes halászati és akvakultúra-termékek halászata, tenyésztése, feldolgozása és piaci értékesítése terén a gazdasági szereplőknél felmerülő többletköltségek kiszámítására vonatkozó kritériumok tekintetében történő kiegészítéséről,
- tekintettel a Bizottság 2014. november 24-i 2015/531/EU felhatalmazáson alapuló rendeletére az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról szóló 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a halászok higiéniai, egészségügyi, biztonsági és munkakörülményeinek javítása, a tengeri biológiai sokféleség és a tengeri ökoszisztémák védelme és helyreállítása, az éghajlatváltozás mérséklése és a halászhajók energiahatékonyságának javítása érdekében az Európai Tengerügyi és Halászati Alapból támogatható költségek meghatározásával történő kiegészítéséről,

- tekintettel az Európai Bizottság legkülső régiókra vonatkozó közleményeire, különösen „Az Európai Unió legkülső régiói: partnerség az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésért” című 2012. június 20-i közleményére (COM(2012)0287),
- tekintettel a legkülső régiókra vonatkozó állásfoglalásaira, különösen 2014. február 26-i állásfoglalására a legkülső régiók lehetőségei fejlesztésének a strukturális alapok és a többi uniós program közötti szinergiák megteremtése révén történő optimalizálásáról¹,
- tekintettel a Tanács 2013. december 17-i 1385/2013/EU rendeletére a 850/98/EK és az 1224/2009/EU tanácsi rendelet, valamint az 1069/2009/EK, az 1379/2013/EU és az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállásának változása miatt szükségessé váló módosításáról,
- tekintettel a Tanács 2015. február 10-i (EU) 2015/238 határozatára a Seychelle-szigetek lobogója alatt közlekedő halászhajók számára az Európai Unió joghatósága alá tartozó mayotte-i vizekhez és azok biológiai erőforrásaihoz biztosított hozzáféréséről szóló, az Európai Unió és a Seychelle Köztársaság közötti megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről,
- tekintettel a 2006. évi POSEI-reform hatásairól szóló, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett 2010. szeptember 24-i első bizottsági jelentésre (COM(2010)0501),
- tekintettel .../.../2017 állásfoglalására a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről, valamint az 1006/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról,
- tekintettel 2016. április 12-i állásfoglalásaira az innovációról és a kisüzemi part menti halászat diverzifikálásáról a halászatból élő területeken² és a közös halászati politika külső dimenziójának – többek között a halászati megállapodások – alkalmazására vonatkozó közös szabályokról³,
- tekintettel a szigetek sajátos helyzetéről szóló 2016. február 4-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a kisüzemi part menti halászatról, a hagyományos kisüzemi halászatról, valamint a közös halászati politika reformjáról szóló, 2012. november 22-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel 2008. október 21-i állásfoglalására a Közösség legkülső régióiban nyilvántartott halászflokkák igazgatásáról szóló 639/2004/EK rendeletet módosító tanácsi rendeletre irányuló javaslatról⁶, amely javasolja a legkülső régiókra alkalmazandó eltérés további három évre való meghosszabbítását 2011-ig,
- tekintettel a Közösség legkülső régióiban nyilvántartott halászflokkák igazgatásáról szóló 639/2004/EK rendeletet módosító 2008. november 28-i 1207/2008/EK tanácsi

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0133.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0109.

³ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0110.

⁴ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0049.

⁵ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0460.

⁶ HL C 15. E, 2010.1.21., 135. o.

rendeletre, amely jóváhagyja a legkülső régiókra alkalmazandó eltérés további három évre való meghosszabbítását 2011-ig,

- tekintettel az Azori-szigetektől, Madeiráról, a Kanári-szigetektől, Francia Guyanáról és Réunionról mint legkülső régiókból származó egyes halászati termékek forgalomba hozatalakor felmerülő többletköltségek ellentételezésére vonatkozó rendszer bevezetéséről szóló, 2007. május 21-i 791/2007/EK tanácsi rendeletre, és különösen annak 8. cikkére, amely úgy rendelkezik, hogy „a Bizottság (...) 2011. december 31-ig (...) jelentést nyújt be az Európai Parlament, a Tanács, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság részére az ellentételezés végrehajtásáról, szükség esetén jogalkotási javaslatokkal együtt”,
 - tekintettel a Tanács 2004. március 30-i 639/2004/EK rendeletére a Közösség legkülső régióiban nyilvántartott halászflokkák igazgatásáról,
 - tekintettel a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló, 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK tanácsi rendeletre,
 - tekintettel a Bizottság „Nemzetközi óceánpolitikai irányítás: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend” című 2016. november 10-i 49/2016. számú közös közleményére,
 - tekintettel a Számvevőszék 2015. október 20-i 11/2015. számú, „Megfelelően kezeli a Bizottság a halászati partnerségi megállapodásokat?” című különjelentésére,
 - tekintettel a legkülső régiók cselekvési terveire az európai alapok 2014–2020 közötti programozási időszaka tekintetében,
 - tekintettel az Európai Unió legkülső régiói elnöki értekezletének valamennyi együttes hozzájárulására, valamint technikai és politikai dokumentumaira, különösen az Európai Unió legkülső régióinak 2016. szeptember 22-én és 23-án megtartott XXI. elnöki értekezletének zárónyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére, valamint a Költségvetési Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0138/2017),
- A. mivel a legkülső régiók karib-tengeri, indiai-óceáni és atlanti-óceáni elhelyezkedése arra utal, hogy az uniós területek több tengeri medencében fekszenek és a legkülső területek számos harmadik országgal szomszédosak;
- B. mivel az elmúlt években növekedett a halászati nyomás egyes legkülső régiók kizárólagos gazdasági övezeteiben, a 100 és 200 mérföldes határok között, és mivel a szóban forgó halászati tevékenységet főleg olyan flották végzik, amelyek nem tartoznak az érintett legkülső régiókhoz;
- C. mivel az EU-nak eleget kell tennie feladatainak a legkülső régiók tengeri területén, és mivel azok kizárólagos gazdasági övezetei a teljes uniós kizárólagos gazdasági övezetek nagy hányadát teszik ki;

- D. mivel a legkülső régiók halászati ágazatát a háttérben húzódó sajátos strukturális, szociális és gazdasági helyzet fényében kell szemlélni (EUMSZ 349. cikke), amihez a közös európai politikák egyedi és hozzáigazított figyelembevétele szükséges;
- E. mivel a halászati ágazat értékes eszközökkel és fontos fejlődési potenciállal rendelkezik;
- F. mivel a klórdekontól származó tengeri szennyezés jellemző az Antillákra, és jelentős hatással van az engedélyezett halászati övezetekre, valamint az invazív fajok jelenlétére;
- G. mivel a legkülső régiók távoli elhelyezkedését az uniós jog általános elvként elismeri és figyelembe veszi, ami indokolja és lehetővé teszi a halászattal és az akvakultúrával kapcsolatosan e régiókban felmerült többletköltségek kiegyenlítését célzó rendszer kialakítását;
- H. mivel a közös halászati politika és az Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA), melyek a kontinentális Európában jelentkező problémákra és kihívásokra hivatottak választ adni, lehetővé teszik a legkülső régiókra vonatkozó megkülönböztetett megközelítést, ám csak korlátozott mértékben alkalmazhatók a legkülső régiók különleges igényeire;
- I. mivel a legkülső régiók úgy érzik, a közös halászati politika tisztességtelenül bánt velük és „kettős büntetésnek” tette ki őket (nincs hozzáférésük a flották megújítására adott korábbi támogatáshoz és jelenleg a megújítási támogatásra vonatkozó tilalommal szembesülnek);
- J. mivel a legkülső régiók halászati flottájának fontos ágazatai a közelmúltig nem voltak szabályozva, vagy nem tartoztak a flottanyilvántartásba, ezért nem férhettek hozzá az ETHA-hoz korszerűsítés céljából;
- K. mivel a közös halászati politika egyik célja a halászat elősegítése, a szociális-gazdasági problémák figyelembevételével;
- L. mivel a forrásokhoz való hozzáférésre irányadó szabályoknak a helyi flottákat és a halászat szelektívebb, az állományokra nézve kevésbé romboló módjait kell támogatniuk;
- M. mivel a közös halászati politika célja, hogy koherenciát biztosítson a belső és külső dimenziók között a jó kormányzás elve alapján;
- N. mivel egyes legkülső régiók kizárólagos gazdasági övezetében¹ és mások körüli tengeri medencékben nagy arányban fordul elő jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat;
- O. mivel az Unióban a legkülső régiókban igen magas a munkanélküliség aránya (egy-egy legkülső régiókban a fiatalok munkanélkülisége a 60%-ot is eléri);

¹ „Kutatás a Halászati Bizottság (PECH) számára – Halászflokkák igazgatása a legkülső régiókban”, az Európai Parlament Belső Politikák Főigazgatósága, B. Tematikus Főosztály (IP/B/PECH/IC/2016_100); az Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA) Franciaországra vonatkozó operatív programja.

- P. mivel az ETHA többek között támogatást nyújt a termelői szervezetekhez, a motorokhoz és a közösségvezérelt helyi fejlesztésekhez bizonyos feltétekkel;
- Q. mivel az ETHA az alábbiakat nem tekinti támogatásra jogosultnak: olyan műveletek, amelyek növelik a halászhajók halászati kapacitását, olyan felszerelés, amely növeli a halászhajó arra vonatkozó kapacitását, hogy halállományokra bukkanjon, valamint új halászhajók építése vagy halászhajók behozatala;
- R. mivel azonban az ETHA nyújthat pénzügyi támogatást az energiahatékonyság, a biztonság, a fedélzeti higiénia és a halászati termékek minősége, valamint a munkakörülmények javítására;
- S. mivel az ETHA támogatja például az irányítási és szervezési rendszerekhez hasonló innovációs projekteket;

A legkülső régiók sajátosságait és földrajzi körülményeit figyelembe vevő rendelkezések

1. úgy véli, hogy a hagyományos eszköztípusokat használó, fenntartható halászat képezi a virágzó part menti közösségek alapját, és hozzájárul a legkülső régiók élelmezésbiztonságához; ezzel összefüggésben kitar amellet, hogy a helyi közösségek élelmezésbiztonságának megteremtésére vonatkozó célkitűzésbe be kell vonni a helyi halászatot, mivel az élelmezésbiztonság a legkülső régiókban ma túlságosan is függ a behozataltól;
2. rámutat, hogy a közös halászati politika és az ETHA, melyek a kontinentális Európában jelentkező problémákra és kihívásokra hivatottak választ adni, csak korlátozott mértékben reagálnak a legkülső régiók különleges igényeire, nem alkalmazhatók egységesen a legkülső régiók halászatainak kihívásaira és sajátos jellemzőire, és bizonyos mértékű rugalmasságot és pragmatizmust, vagy eltérési lehetőségeket kell biztosítani számukra; felszólít ezért arra, hogy minden egyes regionális tengeri medencére vonatkozóan külön stratégiát vezessenek be, amely igazodik az adott legkülső régió különleges helyzetéhez;
3. hangsúlyozza, hogy a legkülső régiókban számos kis közösség van jelen, akik erősen függenek a hagyományos, part menti és kisüzemi halászatától, és akik számára gyakran a halászat jelenti az egyetlen megélhetést;
4. emlékeztet arra, hogy a legkülső régiók körül található tengeri biológiai erőforrásokat különösen védeni kell, és különös figyelmet kell fordítani a halászatra; hangsúlyozza ezért, hogy csak a legkülső régiók kikötőiben nyilvántartásba vett halászhajóknak adható halászati engedély;
5. A legkülső régiókban található tengerfenék a biológiai sokféleség valóságos élő laboratóriuma; az óceánnal kapcsolatos ismeretek javítása érdekében hangsúlyozza a kutatás és az adatgyűjtés fontosságát; hangsúlyozza a legkülső régiókban rejlő azon lehetőséget, hogy igazi tudományos portálokként szolgáljanak az adott területen, és felhívja az érintett tagállamokat és a Bizottságot, hogy erősítsék meg a vonatkozó tudományos kutatási projektek támogatását;
6. hangsúlyozza, hogy az elővigyázatosság elvével összhangban és figyelembe véve a

társadalmi-gazdasági körülményeket, fenn kell tartani a halászati kapacitás és a lehetőségek közötti egyensúlyt; mindazonáltal úgy véli, hogy ez nem indokolhatja a tengeri ökoszisztémákkal kapcsolatos adatgyűjtésre és tudományos ismeretek javítására szánt források csökkentését; kéri az egyes fajokra vonatkozó kvóták elosztásának tudományos tanulmányok alapján és az ökoszisztéma értékelése tekintetében a műszaki és anyagi kapacitások megerősítésével történő felülvizsgálatát (például az Azori-szigeteken a kékuszójú tonhal tekintetében a kvóta növelését), míg más fajok (például a búvárcápa) esetében a fogási lehetőségek megnyitását;

7. rámutat, hogy egyes legkülső régiókban a halászflokkák a finanszírozáshoz való hozzáférés hiánya miatt a közös halászati politika által megállapított kapacitási korlát alatt maradnak;
8. emlékeztet rá, hogy a legkülső régiók sajátos éghajlati nehézségeiből adódóan e régiókban a halászok hajóik korai elöregedését tapasztalják, ami problémákat okoz a biztonságukra és hatékonyságukra nézve, és a munkakörülményeket kevésbé vonzóvá teszi, mint a modern hajókon;
9. hangsúlyozza, hogy a 2016. évi jelentésben a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMBG)¹ az elégtelen biológiai adatok következtében nem tudta értékelni a halászati kapacitás és lehetőségek közötti egyensúlyt a legkülső régiókban működő valamennyi flotta esetében; kéri, hogy az ETHA és más alapok keretében több forrást különítsenek el az ökoszisztéma tudományos intézetek és egyetemek által történő értékeléséhez szükséges műszaki erőforrások beszerzésére; e tekintetben kulcsfontosságúnak tartja, hogy megbízható adatok álljanak rendelkezésre arról, hogy milyen az erőforrások állapota, és milyen gyakorlatokat folytatnak ezekben a tengerentúli kizárólagos gazdasági övezetekben;
10. rámutat arra, hogy a legkülső régiók part menti halászati flottái főleg elöregedett hajókból állnak, ami nehézségeket okoz a fedélzeti biztonság tekintetében;
11. sajnálja, hogy a Bizottság nem adott közzé jelentést a 639/2004/EK rendelet végrehajtásáról a 2012. június 30-i határidő előtt; kéri, hogy a Bizottság mihamarabb szolgáltatson több információt arról, hogy miért határozott úgy, hogy nem adja ki ezt a jelentést;
12. sajnálja az ETHA-rendelet késedelmes elfogadását, és ebből következően az ETHA operatív programok jóváhagyásában bekövetkezett késedelmet is, amely az ETHA támogató rendelkezéseinek késedelmes végrehajtását eredményezve a legkülső régiók bizonyos vállalkozásai számára súlyos pénzügyi nehézségekhez vezetett;
13. üdvözli az ETHA legkülső régiókra vonatkozó egyedi rendelkezéseit, mint például (az ETHA által 100%-ban támogatott) többletköltségek ellentételezését – amely magasabb, mint az előző programozási időszakban, de még mindig nem elegendő bizonyos legkülső régiók esetében – és a legkülső régiók területeinek egyéb intézkedései esetében

¹ A HTMBG jelentései – A fő flottaelemekre vonatkozó egyensúlymutatók értékelése és a tagállamoknak a flottakapacitás és halászati erőfeszítések közötti egyensúly elérése irányuló erőfeszítéseire vonatkozó nemzeti jelentések áttekintése (STECF-16-18).

a közpénzből nyújtott támogatás 35%-os növelését;

14. megállapítja, hogy a legkülső régiókban bizonyos halászok nehezen vagy egyáltalán nem férhetnek hozzá hitelhez és/vagy biztosításhoz hajóik számára, ami e halászok esetében biztonsági problémákhoz és gazdasági megszorításokhoz vezet;
15. rámutat arra, hogy a legkülső régiókban a bejegyzett hajók nagy többségét a kis csónakok teszik ki; hangsúlyozza, hogy néhány legkülső régióban a kis hajók 40 évnél régebbiek, ami valódi biztonsági problémát jelent;
16. hangsúlyozza, hogy az Európai Beruházási Bank által nyújtott kölcsönök és az uniós alapok, különösen a legkülső régiókban, gazdasági multiplikátor hatást fejtenek ki;

A Szerződés 349. cikke és a közös halászati politika keretében nyújtott lehetőségek jobb kihasználása

17. úgy véli, hogy a legkülső régióknak létrehozott külön tanácsadó testület, amelyről a közös halászati politika rendelkezik, megfelelő platform a tudás és tapasztalat alapvető fontosságú megosztására, ezért sajnálja, hogy még mindig nem állították fel a legkülső régiók tanácsadó testületét;
18. kéri, hogy az EUMSZ 349. cikkét teljes körűen alkalmazzák az Európai Unió politikáiban, rendeleteiben, halászattal kapcsolatos alapjaiban és programjaiban, és különösen az ETHA-ban, hogy szembe lehessen szállni azokkal a sajátos nehézségekkel, amelyekkel a legkülső régiók szembesülnek;
19. úgy véli, hogy a közösségvezérelt helyi fejlesztés ígéretes megközelítés, és hogy az adott tagállamnak a lehető legjobban ki kell aknáznia az ETHA által kínált lehetőségeket arra, hogy támogassa a helyi fejlesztések e típusát a legkülső régiókban;
20. rámutat arra, hogy fontos lenne létrehozni a helyi halászati akciócsoportokat, amelyek elismerten fontosak a halászati tevékenységek diverzifikálásának támogatásában;
21. felkéri a Bizottságot, hogy amikor felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra tesz javaslatot a higiéniahoz, egészséghez és biztonsághoz kapcsolódó beruházások költségei, illetve a munkakörülményekhez kapcsolódó beruházások esetében, segítse elő a holisztikus és megfelelően testre szabott megközelítést;
22. felkéri a Bizottságot, hogy amikor felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra tesz javaslatot a legkülső területek sajátos hátrányaiból adódó többletköltségek kiszámítására vonatkozó kritériumok tekintetében, vegye figyelembe az éghajlati és földrajzi körülmények hatását és a végbement pusztítást is;
23. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a kizárólagos gazdasági övezet egyes legkülső régióiban a bel- és a külföldi hajóknak egyaránt tulajdoníthatóan jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatot végeznek, míg mások ugyanezt a környező tengeri területeken folytatják; rámutat, hogy a hazai rész esetében e gyakorlatokat gyakran a helyi élelmiszerellátási problémák eredményezik; felszólítja a nemzeti hatóságokat, hogy fokozzák a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelmet;

24. szorgalmazza ezért az aktív (pl. felügyeleti) és passzív intézkedések bevezetését, például tárgyalások folytatását a legkülső régiók azon szomszédos országaival, amelyekkel még nem írtak alá fenntartható halászati partnerségi megállapodást;
25. felszólítja az összes érintett felet, hogy gyorsítsák fel az ETHA végrehajtását, és a flottamodernizációba jelentős beruházásokat eszközölve használják ki az általa kínált lehetőségeket a biztonság, a fedélzeti higiénia, az energiahatékonyság és a halászati termékek minőségének javítására, valamint a halászati kikötőkbe, kirakodóhelyekbe és az akvakultúrába beruházva teremtsenek új piacokat; felhív továbbá arra, hogy az ágazat életképesebbé tétele érdekében a többletköltségek ellentételezési rendszerét kell alkalmazni;
26. felhív a legkülső régiók érdekeinek valódi figyelembevételére a harmadik országokkal való halászati megállapodások megkötése során, előirányozva nevezetesen a legkülső régiókban való kirakodási kötelezettséget, vagy a legkülső régiókból származó személyzet alkalmazását a hajókon;
27. hangsúlyozza, hogy a legkülső régiók esetében az EUMSZ 349. cikke rendelkezéseivel összhangban szükség van a hatásvizsgálatok elvégzésére minden olyan esetben, amikor e régiókat az EU és harmadik országok közötti halászati megállapodások érintik;
28. megállapítja, hogy a halállományokkal folytatott fenntartható gazdálkodás érdekében a legkülső régiók halászati ágazatának átszervezésére lehet szükség, és adott esetben el kell gondolkozni a hajók számának csökkentésén;
29. úgy véli, hogy azokban az esetekben, amikor az 1380/2013 rendelet 22. cikke értelmében kapacitáscsökkentésre van szükség, előnyben kell részesíteni a hajók fenntartását ugyanezen rendelet 17. cikkében meghatározott feltételek szerint;
30. kéri a tagállamokat, hogy a közös halászati politika halászati lehetőségek szétosztásáról szóló rendelkezéseinek végrehajtásakor különösen a legkülső régiókban zajló azon hagyományos és kisüzemi halászatra legyenek tekintettel, amely hozzájárul a helyi gazdasághoz és alacsony környezeti hatású;
31. sürgeti a legkülső régiókkal rendelkező tagállamokat, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést, és folytassák az egyedi támogatási programok, mint például a külön adózási modellek alkalmazását;
32. úgy véli, hogy javítani kell a legkülső régiók halállományára vonatkozó adatgyűjtést és az ott működő kisüzemi halászhajók hatásának értékelését annak érdekében, hogy a legkülső régiók halászati lehetőségeinek tekintetében megerősítsék a tudományos alapot;
33. emlékeztet arra, hogy a legkülső régiók kizárólagos gazdasági övezeteik halászati erőforrásaitól függenek, amelyek biológiai szempontból rendkívül érzékenyek; úgy véli, hogy különösen ebben az összefüggésben a legkülső régiók halászati adatainak az adatgyűjtés prioritásai között kell szerepelnie;
34. hangsúlyozza, hogy mivel az akvakultúra új termelési lehetőségeket és kiváló minőségű termékeket generálhatna, ezért a legkülső régiókban – mivel nagyon erős a regionális

verseny, az Európai Unió erőteljes támogatásával – jobban ki kellene aknázni a benne rejlő lehetőségeket, és felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze és támogassa az akvakultúra fejlesztését szolgáló projekteket;

35. felszólítja a tagállamokat és a legkülső régiókat, hogy a lehető legjobban aknázzák ki az 1388/2014/EU bizottsági rendeletben¹ foglalt de minimis és/vagy a csoportmentességi szabályokat;
36. felszólítja a tagállamokat, hogy ösztönözzék az Európai Strukturális és Befektetési Alapok felhasználását és hangsúlyozzák a különböző alapok közötti sinergiákat a legkülső régiókban annak érdekében, hogy minden szereplő számára gazdasági lehetőségeket teremtsenek a kék gazdaságban; különösen ösztönzi a halászati mesterségek megfelelő értékre emelésére irányuló projektekre, a fiatalok bevonását célzó projektekre, valamint a halászatot, a szelektív halászati technikák bevezetését és a halászat fejlesztését elősegítő projektekre való beruházásokat;
37. ösztönzi, hogy a „Horizont 2020” keretprogram részeként hozzanak létre olyan kutatási és fejlesztési programokat a halászat területén, amelyek összefogják a különböző gazdasági és társadalmi szereplőket, így segítve elő az olyan új halászati technológiák és módszerek fejlesztését, amelyek növelni tudják az ágazat versenyképességét, elő tudják segíteni az ágazatban rejlő gazdasági növekedési potenciált, valamint a lakosság körében a munkahelyteremtést;
38. javasolja, hogy a jövőbeli közös halászati politika vegye teljes mértékben figyelembe a legkülső régiók sajátos jellemzőit, és tegye lehetővé, hogy ki tudják aknázni az e régiók halászati ágazatainak fenntartható és racionális fejlesztése által teremtett komoly gazdasági, társadalmi és környezeti potenciált; ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy újra fontolóra kell venni a halászflokk felosztásának alapját – amelynek célja a legkülső régiók rendkívül szelektív halászeszközöket alkalmazó kisüzemi flottáinak halászati lehetőségei és halászati kapacitása közötti egyensúly objektív értékelésének biztosítása – elősegítve a flotta műszaki jellemzőinek bizonytalan főgépteljesítménnyel és/vagy kedvezőtlen időjárás körülmények esetén a személyzet biztonságára esetlegesen veszélyt jelentő stabilitással történő javítását, összhangban a hajógyártás során alkalmazott objektív tudományos kritériumokkal és anélkül, hogy növekedne a nem fenntartható halászati tevékenység;
39. tekintettel arra, hogy a legkülső régiók rendkívüli potenciállal rendelkező területek, a gazdasági fejlődés fokozása érdekében fontosnak tartja a beruházások ösztönzését, valamint a diverzifikáció és az innováció előmozdítását a halászati ágazatban;
40. javasolja a motorok cseréjéhez nyújtott támogatás intenzitásának növelését a legkülső régiókban, mivel tudományos bizonyítékok szólnak amellett, hogy az éghajlati viszonyok és az éghajlatváltozás döntően negatív hatással vannak a legkülső régiók flottáira;
41. kéri a Bizottságot, hogy a legkülső régiókban a mezőgazdaság tekintetében a POSEI

¹ A Bizottság 2014. december 16-i 1388/2014/EU rendelete az EUMSZ 107. és 108. cikke alkalmazásában a halászati és akvakultúra-termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó vállalkozások számára nyújtott támogatások bizonyos fajtáinak a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról.

mintájára a lehető leghamarabb tanulmányozza egy olyan eszköz létrehozásának lehetőségét, amely kifejezetten a halászat támogatását szolgálja a legkülső régiókban, és lehetővé teszi e régiókban rejlő halászati lehetőségek kiaknázását; úgy véli, hogy mérlegelni kellene azt a lehetőséget, hogy ebben a külön eszközben egyesüljenek elsősorban a meglévő ETHA 8. cikkének (Állami támogatás), 13. cikke (5) bekezdésének (A megosztott irányítás keretébe tartozó költségvetési források), 70. cikke (Ellentételezési rendszer), 71. cikkének (Az ellentételezés kiszámítása), 72. cikkének (Ellentételezési terv) és 73. cikkének (Állami támogatás az ellentételezési tervek végrehajtására) rendelkezései;

42. javasolja a legkülső régiók egyes flottaszegmensei kapacitásának növelését, amennyiben tudományosan bebizonyosodik, hogy az egyes halászati erőforrások kiaknázása a fenntartható halászat célkitűzéseinek veszélyeztetése nélkül fokozható;
43. megjegyzi, hogy a legkülső régiók rendkívül szelektív halászeszközöket alkalmazó kisméretű kisüzemi flottáinak felújítása és korszerűsítése fokozhatná a személyzet kedvezőtlen időjárási körülmények közötti biztonságát, feltéve, hogy erre a hajógyártás során alkalmazott objektív tudományos kritériumokkal lépést tartva kerül sor, továbbá hogy az nem vezet a halászati lehetőségek és a halászati kapacitás közötti egyensúlytalansághoz;
44. javasolja, hogy a jövőbeli ETHA keretében alakítsanak ki jobb ösztönzőket, amelyek a fiatalokat arra serkentik, hogy a tengergazdaságban dolgozzanak, különösen a szakképzés és olyan intézkedések előmozdítása révén, amelyek a legkülső régiókban javítják a jövedelmeket, a munkahelyi biztonságot és a tengergazdaság fenntartható működtetését;
45. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

INDOKOLÁS

A legkülső régiók kilenc uniós régiót foglalnak magukban, amelyek Franciaországhoz (Guadeloupe, Francia Guyana, Réunion, Martinique, Mayotte és Saint-Martin), Portugáliához (Madeira és az Azori-szigetek) és Spanyolországhoz (Kanári-szigetek) tartoznak.

Francia Guyana kivételével e régiók szigetek és szigetvilágok. Számos tekintetben eltérnek más uniós régióktól. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 349. cikke részletezi a legkülső régiók különleges jellemzőit. Ezek közé tartozik a távoli fekvés, a szigetjelleg, a kis terület, valamint a kedvezőtlen domborzati és éghajlati viszonyok, továbbá a néhány terméktől való gazdasági függés.

A kontinentális Európa helyzete halászati szempontból nem tükrözi a legkülső régiók helyzetét.

A legkülső régiók rámutatnak, hogy szükség van a halászflokták modernizálására (az észlelt „kettős büntetés” következményeként), valamint a finanszírozási rendelkezések nagyobb rugalmasságának bevezetésére a halászflokták felújítását célzó beruházások ösztönzése érdekében. Úgy látják, hogy a jelenlegi halászflokták által tapasztalt specifikus problémáknak az az oka, hogy a legkülső régiókat későn vonták be a közös halászati politikába. E problémákhoz tartozik többek között a tengeren közlekedő hajók kis mérete, alacsony kapacitása és korlátozott autonómiája.

Ezenkívül a káros éghajlati hatások miatt a flották gyorsabban öregszenek, mint más uniós régiókban. Legtöbbször a halászflokták olyan elfogadhatatlanul leromlott állapotban vannak, hogy veszélyeztetik a halászok biztonságát.

A legkülső régiók véleménye szerint a modern flották lehetővé tennék a halászat és a halászati területek diverzifikálását, növelnék a motorok energiahatékonyságát, segítenék az uniós biztonsági és higiéniai előírások követelményeinek teljesítését, és javítanák a halak minőségét.

E saját kezdeményezésű jelentéssel az előadó az alábbi kérdésekre keresi elsősorban a választ:

- Hogyan használhatnák fel jobban a legkülső régiók halászati forrásaikat?
- A közös halászati politika szerinti flottaigazgatási szabályok megfelelően figyelembe veszik-e a legkülső régiók sajátosságait?
- Indokolják-e a legkülső régiók körülményei a halászflokták igazgatásának eltérő megközelítését?
- Hiányos-e a jelenlegi politikai keret, ha igen, milyen szempontból, és hogyan lehetne ezen javítani?

A legkülső régiók körülményei alapján a jelentés felvázolja a halászflokták igazgatása javításának lehetőségeit és erre megvalósítható intézkedéseket javasol.

A jelentés a legkülső régiók halászfloktáinak igazgatására kíván összpontosítani, ezért nem foglalkozik olyan kérdésekkel, amelyek bár befolyásolhatják a legkülső régiók halászatának helyzetét, nem kapcsolódnak közvetlenül a flottaigazgatási kérdésekhez.

Ezenkívül a jelentés nem bocsátkozik részletekbe olyan témákkal kapcsolatban, amelyek nem esnek a Halászati Bizottság hatáskörébe, mint például az uniós kohéziós politika és annak a közös rendelkezésekről szóló rendelete, vagy a közlekedéshez, kereskedelemhez és feldolgozáshoz kapcsolódó kérdések.

Az előadó tisztában van a legkülső régiókban uralkodó magas szintű munkanélküliség, a halászati ágazatban a képzési lehetőségek alacsony mértéke és az (okként és következményként egyaránt felfogható) gyenge vonzerő jelentette kihívásokkal. A jelentés csak közvetve foglalkozhat e kérdésekkel.

A szabadidős horgászat a turisztikai tevékenységekkel együtt növekszik a legkülső régiókban, ezért ennek a halállományokra gyakorolt relatív hatása is nő (különösen a legkülső régiók korlátozott part menti területein). A legkülső régiók szabadidős horgászatának kérdése jövőbeli kezdeményezések témája lehet a Halászati Bizottság részéről.

Az előadó megközelítése a jelentéstervezetig

Eredetileg az Európai Parlament B. Tematikus Főosztálya rendelt egy tájékoztató feljegyzést „A halászflokkák igazgatásáról a legkülső régiókban” címmel; e tanulmányt 2010 novemberében tették közzé.

A Halászati Bizottságban két általános eszmecsere került sor. Emellett az előadó munkadokumentumot készített, amelyet a bizottságban ismertetett, majd vitát tartottak róla.

Az előadó szoros kapcsolatban volt a különböző érdekelt felekkel, és felvette a kapcsolatot a legkülső régiókat képviselő európai parlamenti képviselőkkel is. Ezen túlmenően az előadó találkozót szervezett, illetve találkozókra vett részt a legkülső régiókból érkező halászokkal Brüsszelben.

Fellépési területek

Összehasonlítás a legkülső régiók és a kontinens között

Néhány nagy hajó kivételével – amelyek főleg a Kanári-szigeteken találhatók – a legkülső régiók halászflokkáinak nagy többsége kis méretű, 12 méternél kisebb halászhajókból áll. Ezért a legkülső régiókra vonatkozó intézkedéseket e tény figyelembevételével mellett kell meghozni. A halászflokkákba való beruházások alacsony szintje megakadályozza a (potenciális) halászok foglalkoztatásának, készségeinek és oktatásának, valamint a pályájuk vonzerejének növelésére irányuló erőfeszítéseket.

Míg a francia legkülső régiók és az Azori-szigetek kisméretű halászhajói viszonylag fiatalabbak, mint a franciaországi és portugáliai hajók, a Kanári-szigetek és Madeira hajói idősebbek a kontinens hajóinál. A halászhajók teljes száma csökkent az elmúlt tíz évben a legkülső régiókban, másrészt viszont a motorok összteljesítménye növekedett Franciaország és Portugália tekintetében.

A legkülső régiókat (Francia Guyana kivételével) sekély vizű, keskeny tengerek veszik körül, amelyeket nagy mértékű biológiai sokféleség jellemez. Ugyanakkor a különböző legkülső régiók eltérő (kezdeti) helyzetben vannak. Például a régiók fejlettségi szintje és igazgatási kapacitása igen különböző. Ezt figyelembe kell venni a közös halászati politika végrehajtása

során.

A jelenlegi közös halászati politika nem tartalmaz eltéréseket a legkülső régiók számára az általános igazgatási szabályok tekintetében, Mayotte kivételével. Azonban megkülönböztetett megközelítést biztosít a legkülső régiók számára, például abban, hogy a legkülső régiók kikötőiben nem regisztrált hajók 2022. december 31-ig nem jöhetnek 100 tengeri mérföldnél közelebb. Ezenkívül a legkülső régiók kapacitási plafonját flottaszegmens alapján állapítják meg (a közös halászati politika II. melléklete).

Az Azori-szigetek és Madeira flottaszegmenseinek kivételével és Guadeloupe-on és Saint-Martinon a 12 méternél rövidebb hajók kapacitási határait máig nem aknázták ki teljesen. Ebben az összefüggésben felmerül a kérdés, hogy az ágazati megközelítés előnyös-e a legkülső régiók számára, vagy nagyobb rugalmasságra lenne szükség.

A part menti területeken a csökkenő állományok következtében diverzifikációra került sor a nyílt tengeri területek és az ott élő fajok irányába. A felelős nyílt tengeri tevékenységek megkövetelik a jobb tengerállóságot és a motorokhoz való igazítást.

Az állományok állapota és biológiai adatok

A tagállamoknak éves jelentéseket kell benyújtaniuk a flottakapacitás és halászati erőfeszítések közötti egyensúlyról. A biológiai adatok és a kisméretű flottákra vonatkozó adatok hiánya miatt azonban ez az elemzés nem teljes a legkülső régiók esetében.

A legkülső régiók flottaszegmenseire vonatkozó egyensúlymutatóknak csupán kis hányada áll rendelkezésre. Különösen a biológiai mutatók hiányoznak.

Ezért az előadó igen fontosnak tartja az adatgyűjtési programok további előmozdítását a legkülső régiókban. Mindez még nagyobb jelentőséget kap annak fényében, hogy a legkülső régiók a hajók megújítását és modernizálását kérik.

Az ETHA pénzügyi támogatása – Lehetőségek és akadályok

Az ETHA eltérési lehetőségeket biztosít a legkülső régiók számára. Ezenkívül olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek különösen fontosak a legkülső régiók jelenlegi flottájának jellemzőit figyelembe véve. Az ETHA és ennek következtében az ETHA operatív programjainak késedelmes elfogadása miatt a támogatás megszakadt, és ideiglenes megoldásokat (például időközi juttatásokat) kellett keresni.

Az ETHA keretében a legkülső régiókban felmerülő többletköltségekre vonatkozó kompenzációs rendszert kiszélesítették az előző programozási időszakhoz képest. A pénzügyi keretösszeg minden tagállam esetében emelkedett, és 15,6-ról összesen 27,5 millió euróra nőtt.

Az ETHA I. melléklete meghatározza, hogy a legkülső régiókban zajló műveletek 35 százalékpontos emelésben részesülhetnek, vagyis az állami támogatás intenzitásához további százalékpontok adódnak.

A 41. cikk energiahatékonysághoz és az éghajlatváltozás hatásainak enyhítéséhez kapcsolódó rendelkezéseket sorol fel. A fő- vagy segédhajtóművek cseréjéhez vagy korszerűsítéséhez nyújtott támogatás feltétele a halászati kapacitás és lehetőségek egyensúlya, amelynek

keretében a kisüzemi part menti halászati ágazat prioritást kap.

Javasoljuk, hogy tegyék lehetővé a fő- vagy segédhajtóművek cseréjéhez nyújtott nagyobb támogatási intenzitást a legkülső régiókban a legkülső régiók sajátos éghajlati viszonyainak figyelembevétele érdekében.

Közösségvezérelt helyi fejlesztés (CLLD)

Az előadó úgy véli, a közösségvezérelt helyi fejlesztés jó eszköz a strukturális és pénzügyi támogatáshoz. A közösségvezérelt helyi fejlesztés abból az ötletből ered, hogy az állami, magán- és civil szereplőket össze kell fogni a helyi halászati területek támogatása érdekében – ily módon például lehetővé válik a (beszállítói és feldolgozóipari) ágazat professzionalizálódása révén magasabb minőségű termékek előállítása, és fejlődhet a kirakodáshoz szükséges infrastruktúra. A helyi halászati akciócsoportokat (FLAG-ek) az ETHA és más alapok támogatják. A közösségvezérelt helyi fejlesztéshez nyújtott támogatás elérheti az 50–100%-ot is.

Egészen máig csak kis mértékben használták ezt az eszközt. Franciaország jelenlegi operatív programja nem tér ki arra, tervezik-e FLAG-ek létrehozását a francia legkülső régiókban. A portugál operatív programban sem szerepel, hogy terveznek-e FLAG-eket Madeirán. Három FLAG létrehozására irányuló szándékot fogalmaztak meg az Azori-szigetek esetében, egyet sem a Kanári-szigetekre. A legkülső régiók akvakultúrája kevésbé fejlett, de potenciál rejlik benne, ha például a helyi vállalkozások helyi fajokra szakosodnak a kiviteli piacon.

Fenntartható halászati partnerségi megállapodások

Jelenleg nincs olyan, harmadik országgal kötött fenntartható halászati partnerségi megállapodás a nyugat-közép-atlanti térségben, amely érintené Francia Guyanát, Guadeloupe-ot, Saint Martint és Martinique-ot.

A vándorló fajok létezése, a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elterjedtsége és a fenntartható halászati partnerségi megállapodások helyi (beszállítói és feldolgozóipari) ágazatokra gyakorolt esetleges pozitív közvetett hatása, illetve a meglévő fenntartható halászati partnerségi megállapodások értékelése azt mutatja, hogy új fenntartható halászati partnerségi megállapodások megkötése a szomszédos harmadik országokkal előnyös lehet a legkülső régiók halászflojtái számára.

Ezért az előadó kéri a Bizottságot, hogy kövesse szorosan figyelemmel a közös halászati politika belső és külső dimenziója közötti koherenciát. Mayotte esetében különleges megállapodás van érvényben, az EU–Seychelle-szigetek közötti hozzáférési megállapodás. Ez a Seychelle-szigetek lobogója alatt közlekedő halászhajók mayotte-i vizekhez való hozzáférése vonatkozásban. A Seychelle-szigetek hajóinak befizetéseit a mayotte-i kapacitás fejlesztésére kell fordítani. Franciaország felelős a kifizetésekkel való gazdálkodásért és azok szétosztásáért. Évente egyszer jelentést kell benyújtania a Bizottságnak. Az előadó hangsúlyozni kívánja, milyen fontos a Mayotte-nak járó kifizetések hatékony és gyors intézése Franciaország részéről.

Ajánlások és következtetések

A jelentés fő témája és legfontosabb indoka, hogy a legkülső régiók flottáik megújítását és

modernizálását célzó lehetőségeket kérnek. Azzal érvelnek, hogy a legkülső régiók sajátosságai indokolják a flották megújítását és modernizálását.

A hajók biztonsága, vagyis inkább a biztonság hiánya a fő probléma a legkülső régiókban.

Uniós szinten létezik finanszírozás, és az ETHA foglalkozik a legkülső régiók sajátos körülményeivel. A kontinenshez képest a legkülső régiók 35%-kal több pénzt kapnak a motorok cseréjéhez.

A tagállamok operatív programjainak késedelmes elfogadása súlyos problémákat vont maga után a projektek tekintetében az átmeneti időszakban. A legkülső régiók számára azonban továbbra is lehetőség nyílik az állami támogatás fokozott intenzitásából és a kompenzációs programokból adódó előnyök kihasználására.

A motorok cseréjét, vagyis korszerűsítését illetően az előadó javasolja, hogy az esetleges jövőbeli közös halászati politika keretében támogassák azokat az eszközöket, amelyek segítik az éghajlat hajókra gyakorolt bizonyítottan negatív hatásainak ellensúlyozását.

Az előadó meg van arról is győződve, hogy a közösségvezérelt helyi fejlesztés keretében tett nagyobb erőfeszítés segítheti az ágazat és az ellátás újrastrukturálását, valamint létrehozhatja a szükséges kikötői létesítményeket. Megjegyzi továbbá, hogy a modernizálás a halászati tevékenységek fokozottabb és jobb diverzifikációját eredményezheti.

Bármilyen eszközöket is javasolnak a jövőben, azoknak garantálniuk kell a fenntartható halászatot és az egészséges halállományokat.

Minden lehető erőfeszítést meg kell tenni azért, hogy a legkülső régiók halászati ágazatai ne érezzék magukat hátrányos helyzetűnek.

7.3.2017

VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Halászati Bizottság részére

a halászflokkok igazgatásáról a legkülső régiókban
(2016/2016(INI))

A vélemény előadója: Esteban González Pons

JAVASLATOK

A Költségvetési Bizottság felhívja a Halászati Bizottságot, mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 349. cikke figyelembe veszi a legkülső régiók sajátosságait, lehetővé téve e régiókban egyedi intézkedések elfogadását az olyan közös politikák tekintetében, mint amilyen a halászati politika is;
 - B. mivel a közös halászati politikáról szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elismeri a legkülső régiók sajátos jellemzőit, és differenciált megközelítést tesz lehetővé e régiókkal kapcsolatban;
 - C. mivel a legkülső régiókban állomásozó halászflokkok főként olyan, 12 méternél rövidebb, régi hajókból állnak, amelyek a múltban nem részesültek a korszerűsítésükre irányuló támogatásokból, ami veszélyezteti a hajók biztonságosságát, és hatással van a fedélzeten végzett munka körülményeire;
 - D. mivel a legkülső régiókban a gazdasági válság különösen éreztette hatását, és halászati ágazatukat a sajátos strukturális, társadalmi és gazdasági viszonyok tükrében kell vizsgálni;
 - E. mivel az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról szóló rendelet elfogadásának és az ETHA operatív programjai jóváhagyásának késése és ebből következően az ETHA támogató rendelkezéseinek késedelmes végrehajtása súlyos pénzügyi nehézségeket eredményezett a legkülső régiók bizonyos vállalkozásai számára;
1. tudomásul veszi az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról szóló 508/2014/EU rendeletben a hajók fejlesztése tekintetében meghatározott általános rendelkezéseket, ugyanakkor sajnálja, hogy a cikkek között nem szerepelnek olyan egyedi rendelkezések, amelyek figyelembe vennék e területek flottáinak sajátosságait és állapotát;
 2. megállapítja, hogy a legkülső régiókban bizonyos halászok nehezen vagy egyáltalán nem

férhetnek hozzá hitelhez és/vagy biztosításhoz hajóik számára;

3. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy a következő többéves pénzügyi keretre gondolva vizsgálja meg a legkülső régiók kisméretű flottáinak felújítására szolgáló támogatások bevezetésének lehetőségét, hogy biztonságosabbá és hatékonyabbá lehessen őket tenni, feltéve, ha ez nem jár együtt halászati kapacitásuk növelésével, és nem veszélyezteti sem a költségvetést, sem pedig az állományok fenntarthatóságát;
4. felszólítja a Bizottságot, hogy amikor felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra tesz javaslatot a legkülső területek sajátos hátrányaiból adódó többletköltségek kiszámítására vonatkozó kritériumok tekintetében, vegye figyelembe az éghajlati és földrajzi körülmények hatását is;
5. javasolja a motorok cseréjéhez nyújtott támogatás intenzitásának növelését a legkülső régiókban, mivel tudományos bizonyítékok szólnak amellett, hogy az éghajlati viszonyok és az éghajlatváltozás döntően negatív hatással van e régiók flottáira;
6. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a legkülső régiók helyi halászati ágazatai fejlődésének érdekében mozdítsa elő az Európai Strukturális és Befektetési Alapok felhasználását, valamint a közös stratégiai keretbe integrált valamennyi alap és a többi vonatkozó európai eszköz és politika közötti szinergiákat, az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiával összhangban;
7. kéri, hogy folytassák az uniós szabályozás egyszerűsítését annak érdekében, hogy a legkülső régiók flottái könnyebben hozzá tudjanak férni az uniós forrásokhoz;
8. javasolja, hogy a jövőbeli közös halászati politika vegye teljes mértékben figyelembe a legkülső régiók sajátos jellemzőit, és tegye lehetővé számukra, hogy ki tudják aknázni a halászati ágazataik racionális fejlesztése által teremtett komoly gazdasági, társadalmi és környezeti potenciált;
9. ezért javasolja a legkülső régiók halászatát támogató, külön alap 2020 utáni létrehozását, a távoli fekvéssel és szigetjelleggel összefüggő támogatási program (POSEI) modellje alapján, amely bizonyítottan hatékonyan támogatja e régiók mezőgazdaságát; különösen azt szorgalmazza, hogy ez az alap – a fenntartható halászat és az egészséges állományok célkitűzéseivel összhangban – tegye lehetővé az ilyen régiók flottáinak felújítására szolgáló támogatásokat, ideértve a fogásaikat az e régiók kikötőiben kirakodó, kisüzemi halászatot folytató és hagyományos halászhajókat is.

**A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN
TARTOTT ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE**

Az elfogadás dátuma	6.3.2017
A zárószavazás eredménye	+: 29 -: 3 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jonathan Arnott, Jean Arthuis, Richard Ashworth, Reimer Böge, Lefteris Christoforou, Gérard Deprez, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Esteban González Pons, Ingeborg Gräßle, Monika Hohlmeier, Bernd Kölmel, Vladimír Maňka, Siegfried Mureşan, Liadh Ní Riada, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Jordi Solé, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Indrek Tarand, Tiemo Wölken, Stanisław Żółtek
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Jean-Paul Denanot, Anneli Jäätteenmäki, Louis Michel, Andrey Novakov, Tomáš Zdechovský
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Inés Ayala Sender, Olle Ludvigsson, Ulrike Rodust, Birgit Sippel

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS
A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN**

29	+
ALDE	Jean Arthuis, Gérard Deprez, Anneli Jäätteenmäki, Louis Michel
ECR	Richard Ashworth, Bernd Kölmel
GUE/NGL	Liadh Ní Riada
PPE	Reimer Böge, Lefteris Christoforou, José Manuel Fernandes, Esteban González Pons, Ingeborg Gräßle, Monika Hohlmeier, Siegfried Mureşan, Andrey Novakov, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Tomáš Zdechovský, Patricija Šulin
S&D	Inés Ayala Sender, Jean-Paul Denanot, Eider Gardiazabal Rubial, Olle Ludvigsson, Vladimír Maňka, Birgit Sippel, Kathleen Van Brempt, Tiemo Wölken
Verts/ALE	Jordi Solé, Indrek Tarand
3	-
EFDD	Jonathan Arnott
ENF	Stanisław Żółtek
NI	Eleftherios Synadinos
1	0
S&D	Ulrike Rodust

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik

10.2.2017

VÉLEMÉNY A REGIONÁLIS FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Halászati Bizottság részére

a halászflokkák igazgatásáról a legkülső régiókban
(2016/2016(INI))

A vélemény előadója: Younous Omarjee

JAVASLATOK

A Regionális Fejlesztési Bizottság felkéri a Halászati Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi módosításokat:

1. tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 3., 38., 43. és 349. cikkére,
2. mivel a legkülső régiók tekintetében felmerülő, az EUMSZ 349. cikkében említett korlátok ellenére a halászati ágazat értékes eszközökkel és fontos fejlődési potenciállal rendelkezik;
3. mivel a legkülső régiókat a halászati erőforrások nem megfelelő kiaknázása jellemzi, és a flották főként régi és kicsi hajókból állnak;
4. emlékeztet rá, hogy a legkülső régiók kizárólagos gazdasági övezetei 2 507 537 km²-t tesznek ki, azaz az Európai Unió kontinentális kizárólagos gazdasági övezetei összességének felelnek meg;
5. emlékeztet rá, hogy a legkülső régiók távoli elhelyezkedését az uniós jog általános elvként elismeri és figyelembe veszi, ami indokolja és lehetővé teszi a halászattal és az akvakultúrával kapcsolatosan e régiókban felmerült többletköltségek kiegyenlítését célzó rendszer kialakítását;
6. hangsúlyozza, hogy a fenntartható halászat legkülső régiókban való támogatása kulcsfontosságú e régiók gazdasági, társadalmi és ökológiai fejlődésének biztosítása, valamint az e régiókban rejlő lehetőségek optimális kiaknázása érdekében; hangsúlyozza, hogy a legkülső régiókban a halászat erőteljesen munkahelyteremtő gazdasági ágazat, amely hozzájárul a helyi lakosság megtartásához és jólétének és erejének növeléséhez; felszólít arra, hogy mindent tegyenek meg annak érdekében, hogy a halászati ágazat e régiók helyi fejlődésének még erősebb pillére legyen,

nevezetesen halászati hálózatok e régiókban való létrejöttének támogatása és megerősítése, valamint a halászati piacok ellátási láncában a helyi piacok előmozdítása révén;

7. hangsúlyozza az összefüggést az élelmezésbiztonság és a legkülső régiókban a fenntartható halászat kialakítása között; ezzel összefüggésben kitart amellett, hogy a helyi lakosságok élelmezésbiztonságának megteremtésére vonatkozó célkitűzésbe be kell vonni a helyi halászatot, mivel az élelmezésbiztonság a legkülső régiókban ma túlságosan is függ a behozataloktól;
8. elismeri, hogy az európai szabályozás összetettsége és az általa felállított korlátok – nevezetesen a versenyjog terén – fékezhetik a halászati hálózatok létrejöttét és fejlődését; egyszerűsítésre és változtatásra szólít fel a szabályok jövőbeni felülvizsgálata során a legkülső régiókban a halászok hálózatokba tömörülésének elősegítése, a forrásokhoz való hozzáférés előmozdítása, az uniós finanszírozás teljesítményének maximalizálása, valamint a halászat e régiókban játszott jótékony szerepének optimalizálása érdekében, valamint a munkát kiegészítő gazdasági tevékenységek kialakítására a hálózatokon belül, folytatva a csalás elleni küzdelmet és garantálva a halászat e régiókban játszott jótékony szerepének fenntartható kiaknázását;
9. emlékeztet rá, hogy a közös halászati politika és az Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA), melyek a kontinentális Európában jelentkező problémákra és kihívásokra hivatottak választ adni, korlátozott mértékben alkalmazhatók a legkülső régiók különleges igényeire, nem alkalmazhatóak ugyanolyan módon a legkülső régiók kihívásaira és különleges igényeire, és hogy bizonyos fokú rugalmassággal és pragmatizmussal kell rendelkezniük, vagy lehetővé kell tenniük az eltérést; felszólít arra, hogy minden egyes regionális tengeri medencére vonatkozóan külön stratégiát vezessenek be, amely igazodik az adott legkülső régió különleges helyzetéhez;
10. felhívja az Európai Uniót, hogy a fenntarthatóság és a fenntartható fejlődés közös halászati politikában rögzített elveinek alkalmazása mellett aknázza ki a legkülső régiókban a halászatban rejlő rendkívüli lehetőségeket;
11. kéri az EUMSZ 349. cikkének teljes körű alkalmazását az Európai Unió uniós halászati politikára, és különösen az ETHA-ra vonatkozó szakpolitikáiban, szabályozásában, alapjaiban és programjaiban;
12. szükségszerűnek tartja a legkülső régiók flottájára vonatkozó külön szabályok bevezetését;
13. emlékeztet rá, hogy a legkülső régiók sajátosságaiból, és így különösen az éghajlati nehézségekből adódóan e régiókban a halászok hajóik korai előregedését tapasztalják, ami problémákat okoz a biztonságukra és hatékonyságukra nézve, és a munkakörülményeket kevésbé vonzóvá teszi, mint a modern hajókon; ezért úgy véli, hogy a jelenlegi akadályokat meg kell szüntetni a legkülső régiók sajátosságainak jobb megválaszolása érdekében, engedélyezve a fogásuk összességét a legkülső régiók kikötőiben kirakodó és a legkülső régiók halászati hálózatainak helyi és fenntartható fejlődéséhez a kapcsolódó munkaerőpiac támogatása révén hozzájáruló hagyományos vagy kisüzemi flották – beleértve a garnélahalászathoz használt hajók – megújítását és modernizálását, az Unió nemzetközi kötelezettségeinek, és különösen azon

kötelezettségnek a tiszteletben tartása mellett, miszerint nem szabad olyan állami támogatásokat nyújtani, melyek túlhalászáshoz vezethetnek; hangsúlyozza a kisüzemi halászat helyi munkaerőpiac szempontjából betöltött szerepét, és az ETHA-ban rejlő lehetőségeket az alulról induló kezdeményezések előtérbe helyezése tekintetében, különösen a part menti régiókban;

14. kéri a Bizottságot, hogy a legkülső régiókban a mezőgazdaság tekintetében a POSEI mintájára tanulmányozza egy olyan eszköz létrehozásának lehetőségét a következő pénzügyi keretben, amely kifejezetten a halászat támogatását szolgálja a legkülső régiókban, és lehetővé teszi a legkülső régiókban rejlő rendkívüli lehetőségek kiaknázását;
15. aggodalommal állapítja meg, hogy e helyzet társadalmi-gazdasági következményei különösen súlyosak a legkülső régiókban, amelyekben a munkanélküliségi ráta már most is magas (Réunionban 24,6%, a fiatalok körében 52,4%), és hogy a halászflokkba való beruházások alacsony szintje nem teszi lehetővé a foglalkoztatást, a vonzerőt, a kompetenciákat és a halászok képzését (potenciálját) támogató intézkedések meghozatalát;
16. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a helyi hatóságokat az európai kohéziós alapok felhasználásának meghatározására és előmozdítására, különös tekintettel az ERFA-ra, az EMVA-ra, az ETHA-ra és az ESZA-ra, a legkülső régiók helyi halászati hálózatainak kiépítéséhez szükséges infrastruktúrákba való beruházások megerősítése érdekében; különösen ösztönzi a halászati mesterségek megfelelő értékre emelésére irányuló projektekbe, a fiatalok képzésébe és a bevonzásukat és letelepedésüket célzó projektekbe, valamint a fenntartható halászatot, a szelektív halászati technikák bevezetését és az együttes felelősséggel bíró hálózatok kiépítését célzó innovatív projektekbe való beruházásokat, szinergiákat teremtve a strukturális alapok és egyéb uniós programok között;
17. kéri a Bizottságot, hogy segítse elő a legkülső régiók halászati ágazati szereplőinek és hálózatainak a lehetséges európai finanszírozási eszközök egészéhez való hozzáférését; felhívja a Bizottságot, hogy megfelelőbben vegye figyelembe a legkülső régiók stratégiai földrajzi elhelyezkedését, valamint a tengerek, óceánok és part menti övezetek fenntartható használatában és világviszonylatban a tengerpolitikai irányításban, továbbá a tengerek ismeretére épülő tudásalapú gazdaság kialakításában játszott szerepét;
18. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a legkülső régiók csak az 1990-es évek óta részesülnek a flottájuk modernizációját és a halászati kapacitásuk erősítését célzó támogatásokban, és hogy az európai halászati politikák belső és külső ága közötti összhang hiánya erőteljesen gátolja e szektor fejlődését a legkülső régiókban, korlátozva az úgynevezett „kettős büntetés” mérséklésének lehetőségeit; különösen hangsúlyozza, hogy hatáselemzéseket kell végezni a legkülső régiók és a tengerentúli országok és területek (TOT-ok) tekintetében minden olyan esetben, amikor érintik őket a halászati és a kereskedelmi megállapodások; felkéri a Bizottságot, hogy kereskedelempolitikáját jobban hangolja össze az egyéb uniós ágazati politikákkal, nevezetesen a közös halászati politikával; felhív a legkülső régiók érdekeinek valódi figyelembevételére a megállapodások megkötése során, nevezetesen a legkülső régiókban való kirakodási kötelezettség, vagy a legkülső régiókból származó személyzet hajókon való alkalmazása

révén; felhívja a Bizottságot, hogy ügyeljen arra, hogy a legkülső régiókban a helyi érdekelt felek a halászflokkakkal kapcsolatos döntéshozatali folyamat középpontjában álljanak; meggyőződése, hogy fontos ügyelni arra, hogy a legkülső régiókban a halászok hozzáférjenek olyan információkhoz, amelyek elmagyarázzák számukra, hogyan profitálhatnak a jelenleg az Unió által nyújtott támogatási intézkedésekből;

19. felhívja az Uniót, hogy nemzetközi szintű fellépéseiben kezelje prioritásként a halászati ágazat egészséges és fenntartható fejlődését akadályozó jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelmet, többek között a gazdasági, kereskedelmi és halászati megállapodásokra irányuló tárgyalások keretében is, és hogy irányozzon elő különleges rendelkezéseket e küzdelemre a legkülső régiók kizárólagos gazdasági övezeteiben;
20. javasolja a pénzügy válság hatásainak és a válság erőteljes gazdasági következményeinek figyelembevételét, melyek hátráltatják a legkülső régiók flottáinak korszerűsítését célzó egyedi szabályok teljes körű végrehajtását (639/2004/EK rendelet);
21. emlékeztet rá, hogy a legkülső régiók kizárólagos gazdasági övezeteik halászati erőforrásaitól függenek, amelyek biológiai szempontból rendkívül érzékenyek, ezért megfelelően és hatékonyan kell védelmezni az érzékeny területeiket, különösen a kizárólag a helyi flották számára engedélyezett belépés által, amelyek környezetbarát fenntartható halászfelszereléssel működnek, ekképpen csökkentve az illegális halászat e térségekre gyakorolt negatív hatását; e tekintetben kulcsfontosságúnak tartja, hogy megbízható adatok álljanak rendelkezésre arról, hogy milyen az erőforrások állapota, és milyen gyakorlatokat folytatnak ezekben a tengerentúli kizárólagos gazdasági övezetekben;
22. sajnálja, hogy a Bizottság nem adott közzé jelentést a 639/2004/EK rendelet végrehajtásáról a 2012. június 30-i határidő előtt; úgy véli, hogy ezzel nagy lehetőséget szalasztott el, mivel ez a jelentés felbecsülhetetlen értékű információkkal szolgált volna a közös halászati politika hajók belépéseinek és kilépéseinek irányítására vonatkozó rendszerétől való esetleges jövőbeni eltérések tekintetében, melyek előmozdíthatnák a flották fejlesztését a legkülső régiókban; kéri, hogy a Bizottság mihamarabb szolgáltasson több információt arról, hogy miért határozott úgy, hogy nem adja ki ezt a jelentést.

A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ZÁRÓSZAVAZÁSÁNAK EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	6.2.2017
A zárószavazás eredménye	+: 26 -: 0 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Victor Boștinaru, Rosa D'Amato, Michela Giuffrida, Krzysztof Hetman, Constanze Krehl, Jens Nilsson, Andrey Novakov, Younous Omarjee, Mirosław Piotrowski, Stanislav Polčák, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Monika Smolková, Ramón Luis Valcárcel Siso, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Joachim Zeller
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Petras Auštrevičius, Andor Deli, Maurice Ponga, Bronis Ropė, Branislav Škripek, Hannu Takkula, Julie Ward
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk, (2) bekezdés)	Sofia Ribeiro

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	22.3.2017
A zárószavazás eredménye	+: 18 -: 2 0: 6
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Marco Affronte, Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Alain Cadec, David Coburn, Richard Corbett, Diane Dodds, Linnéa Engström, João Ferreira, Mike Hookem, Ian Hudghton, Carlos Iturgaiz, Werner Kuhn, António Marinho e Pinto, Gabriel Mato, Norica Nicolai, Ulrike Rodust, Annie Schreijer-Pierik, Ricardo Serrão Santos, Isabelle Thomas, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Jarosław Wałęsa
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Norbert Erdős, Jens Gieseke, Julie Girling, Cláudia Monteiro de Aguiar
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Josu Juaristi Abaunz, Helmut Scholz

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

18	+
ALDE	António Marinho e Pinto, Norica Nicolai
GUE/NGL	Josu Juaristi Abaunz, Helmut Scholz
PPE	Alain Cadec, Carlos Iturgaiz, Werner Kuhn, Gabriel Mato, Cláudia Monteiro de Aguiar, Annie Schreijer-Pierik, Jarosław Wałęsa
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Richard Corbett, Ulrike Rodust, Ricardo Serrão Santos, Isabelle Thomas
Verts/ALE	Ian Hudghton

2	-
EFDD	David Coburn, Mike Hookem

6	0
ECR	Julie Girling, Ruža Tomašić, Peter van Dalen
Verts/ALE	Marco Affronte, Linnéa Engström
NI	Diane Dodds

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik